

PRAWDOMOWNY (5) *ai*

a *pochylone, oba o jasne.*

sg m N prawdomowny (3). \diamond *G* prawdomown(e)go (1). \diamond *pl N m pers* prawdomowni (1).

Sł stp brak, Cn s.v. dyjalektyka, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVIII w.

Mówiący prawdę (5) : Veridicus, Prawdosłowny/ prawdomowny/ to yeft ftały w prawdziwey rzeczy. *Mącz* [489]b.

W połączeniu szeregowym (1): Alexander [...] k ludziom mowił. Tego sobie za kroła wybierzcie [...] ktoryby dobyte łupy miedzi was rozdziałał firotek aby wałzych nie dręczył, [...] aby był prawdomowny, dobrotliwy, pokorny, á poczciwy, łzczodry, cirpliwy, fkromny, nie wspominaiąci krziwdy fwey. *BielŻyw* 148.

Wyrażenie: »w wierze prawdomowny« = *dotrzymujący obietnic* (1): [*List Aleksandra Wielkiego, który Czechowie w swej kronice mają*] Oświeconemu pokoleniu Słowieńskiemu á ięzyku ich/ miłość/ pokoy/ záchowanie y pozdrowienie od nas y nálznych namiáfthkow będących po nas w fpráwowaniu światá/ przetho żeście nam zówždy przytomni byli/ w wierze prawdomowni/ we zbroi ftáteczni/ boiowni á nigdy nieuftáli náležieni byli/ dawamy *BielKron* 337v.

a. *W funkcji rzeczownika* (2) :

W przeciwstawieniu: »prawdomowny ... łgarz« (2): Lepiey ieft od prawdomownego przemożonym być, niżli łgarza przemoc. *BielŻyw* 130, 73.

Synonimy: *prawdosłowny, prawdziwy, prawy.*

Cf **PRAWDOMOWCA**